

bør udliciteres. Det er min opfattelse, at opgaver inden for den offentlige sektor - herunder den kommunale sektor - bør løses billigst muligt til den givne kvalitet. Spørgsmålet om, hvorvidt dette sker i offentligt eller i privat regi eller i et samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, må afhænge af de konkrete forhold. Jeg lægger dog vægt på, at der er rammebetingelser for det offentliges aktiviteter, som sikrer lige konkurrencevilkår mellem offentlig og privat erhvervsaktivitet.

Med hensyn til det omtalte rundspørge skal jeg kun bemærke, at den enkelte kommunalbestyrelse er den nærmeste til at vurdere, hvorvidt en konkret opgave løses bedst i kommunalt eller privat regi eller i et samarbejde herimellem.

Er kommunalbestyrelsen i tvivl om, hvordan opgaven bør løses, er det en god idé at afprøve markedet. Det foretagne rundspørge giver imidlertid ikke i sig selv grundlag for at antage, at kommunerne ikke vælger de bedste og billigste løsninger.

Personlig så jeg gerne, at kommunerne i højere grad benyttede sig af de ydelser, som det private erhvervsliv leverer eller kan levere. Princippet om det kommunale selvstyre gør dog, at jeg ikke finder, at man fra statens side bør søge at tvinge kommunerne til at udlicitere offentlige opgaver.

Derimod finder jeg det naturligt, at staten søger at opmuntre til et bedre samarbejde mellem offentlige myndigheder og det private erhvervsliv. Erhvervsministeriet arbejder som bekendt på at skabe et bedre samspil mellem det offentlige og det private, jf. eksempelvis rapporten fra juni 1994 om »offentligt-privat samspil - perspektiver, barrierer og eksempler«.

Rapporten indeholder en række eksempler på projekter, der kan styrke samspillet mellem den offentlige og den private sektor på udvalgte områder. Rapporten viser, at udlicitering langt fra altid er den rigtige måde at inddrage erhvervslivet i produktionen af offentlige ydelser. Et styrket samarbejde mellem den offentlige og den private sektor må organiseres ud fra en bred vifte af samspilsformer. Projektideerne falder inden for et bredt spektrum af mere eller mindre forpligtende samspilsformer. Samspilsformerne omfatter bl.a. udviklingskontrakter, samarbejdsaftaler, fællesselskaber og strategiske alliancer. Dette illustrerer, at den rette samarbejdsform altid afhænger nøje af det konkrete projekt.

Det er min forventning, at projekterne i rapporten vil tjene som idégrundlag for, hvorledes samspillet kan tilrettelægges i andre sammenhænge.

Endelig kan jeg oplyse, at Erhvervsministeriet som opfølgning på de såkaldte ressourceområdeanalyser nedsætter en række arbejdsgrupper - med deltagelse af bl.a. virksomheder og interesseorganisationer - som eksempelvis på velfærdsområdet skal komme med forslag til, hvordan man kan få en større privat medproduktion.

Spm. nr. S 114

Til erhvervsministeren (26/10 94) af:

Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at få forøget antallet af opgaver, som kommunerne udliciterer til private virksomheder?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 113).

Spm. nr. S 115

Til erhvervsministeren (26/10 94) af:

Pernille Sams (KF):

»Mener ministeren, det er tilfredsstillende, at 70 pct. af kommunerne er langt mere optaget af at udføre opgaver for hinanden end af at lade private komme til?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 113).

Spm. nr. S 163

Til erhvervsministeren (3/11 94) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvor ofte forbrugere har gjort Forbrugerombudsmanden opmærksom på brud på markedsføringslovens § 8?«

Begrundelse

Af hensyn til både forbrugere og virksomheder er det vigtigt, at der hersker klare retningslinjer om reglerne for markedsføringen, også gennem anvendelse af rabatkuponer, ligesom det er vigtigt, at loven håndhæves ens for alle, og at et